Р Е Ш Е Н И Е
№ 45730

гр. София, 19.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 60 състав,** в публично заседание на 15.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **3996** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) във връзка с чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на „СТАНДАРТ КОНСТРУКШЪН“ ЕООД (с предишно наименование „СТАНДАРТ ПЕТРОЛИУМ БГ“ ЕООД), ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район Т., [улица], ет. 6, ап. 19, представлявано от управителя Д. В. В., подадена чрез процесуалния представител адвокат П. Б., със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 4, срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22221023002794-091-001 от 24.11.2023 г., издаден съвместно от М. И. А. – главен инспектор по приходите (орган, възложил ревизията) и Д. Б. М. – главен инспектор по приходите (ръководител на ревизията) при Териториална дирекция на Националната агенция за приходите (ТД на НАП) Б., в частта, в която е потвърден с Решение № 195 от 12.02.2024 г. на Директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ (ОДОП) – С. при Централно управление на НАП. С оспорения ревизионен акт в потвърдената му част на дружеството-жалбоподател са установени допълнителни задължения по Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) за данъчен период 01.01.2020 г. – 31.01.2020 г. в размер на 4 193,19 евро (равностойни на 8 201,16 лева) главница, произтичаща от отказано право на приспадане на данъчен кредит по две фактури, издадени от доставчика „Био Пи Ди Ес Строй“ ЕООД, ведно с прилежащи законни лихви за забава в размер на 1 689,64 евро (равностойни на 3 304,64 лева).

В жалбата и в представената писмена защита се развиват подробни съображения за

незаконосъобразност на ревизионния акт в оспорената му част поради допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, необоснованост и противоречие с материалноправните разпоредби на ЗДДС и практиката на Съда на Европейския съюз (СЕС). Жалбоподателят поддържа, че доставките на строително-монтажни работи (СМР), укрепителни дейности и строителни материали по фактури № [ЕГН]/28.01.2020 г. и № [ЕГН]/31.01.2020 г., издадени от „Био Пи Ди Ес Строй“ ЕООД, са реално осъществени на стопанисвания от дружеството обект – бензиностанция „А.“ в [населено място], [улица], като резултатът от тях е приет без възражения и се използва в независимата икономическа дейност на дружеството. Изтъква, че стопанските операции са надлежно оформени с писмени договори, подробни приложения с количествено-стойностни параметри, двустранно подписани приемо-предавателни протоколи, редовно осчетоводени са при получателя и доставчика, отразени са в справките-декларации и дневниците по ЗДДС за съответния период, като стойността по фактурите е изцяло заплатена по банков път. Твърди се, че органът по приходите необосновано е отрекъл реалността на доставките въз основа на косвени данни относно кадровата и материалната обезпеченост на доставчика, в разрез с разпоредбите на чл. 68, чл. 69 и чл. 71 от ЗДДС и задължителните указания, дадени в практиката на СЕС по съединени дела C-80/11 и C-142/11 (Mahagйben и Dбvid), дело C-324/11 (Gбbor T.) и дело C-18/13 (М. П.). Претендира се пълна отмяна на ревизионния акт в обжалваната му част и присъждане на направените по делото разноски съгласно представен списък по чл. 80 от ГПК.

Ответникът – Директорът на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С. при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител юрисконсулт А., оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Поддържа изцяло фактическите констатации и правните изводи, изложени в Решение № 195/12.02.2024 г. и в ревизионния акт. Твърди, че жалбоподателят не е провел пълно и главно доказване на реалното осъществяване на фактурираните услуги и доставки на материали от посочения във фактурите доставчик с оглед установената липса на собствен кадрови потенциал, липса на доказателства за наети подизпълнители, както и липса на първични документи за произход, транспорт и складиране на материалите. Моли съда да отхвърли жалбата и прави искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, Трето отделение, 60-ти състав, като прецени събраните по делото доказателства, обсъди доводите на страните и извърши цялостна служебна проверка на законосъобразността на оспорения административен акт на основание чл. 160, ал. 2 от ДОПК във връзка с чл. 168 от АПК, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

По допустимостта на жалбата:
Жалбата е подадена от активно легитимирано лице – надлежен адресат на утежняващ индивидуален административен акт, с който са установени допълнителни публични задължения, след надлежно проведено и изчерпано административно обжалване по реда на чл. 152–155 от ДОПК. Решение № 195 от 12.02.2024 г. на Директора на дирекция „ОДОП“ – С. е връчено по електронен път на ревизираното дружество на 13.02.2024 г., а жалбата до Административен съд София-град е депозирана чрез административния орган на 19.02.2024 г. (с вх. № 53-04-112/21.02.2024 г. по описа на дирекция ОДОП – С.), т.е. в рамките на преклузивния 14-дневен срок по чл. 156, ал. 1 от ДОПК.

Предмет на съдебното производство е ревизионният акт единствено в потвърдената му част

относно установените задължения по ЗДДС за данъчен период 01.01.2020 г. – 31.01.2020 г. в размер на 4 193,19 евро (8 201,16 лева) главница и 1 689,64 евро (3 304,64 лева) прилежащи лихви. В частта относно корпоративния данък по ЗКПО за 2020 г. административното производство по жалбата е било прекратено от решаващия орган на основание чл. 88, ал. 1, т. 3 от АПК във връзка с § 2 от ДР на ДОПК поради липса на правен интерес (тъй като с РА не са установявани допълнителни задължения за довнасяне, а са признати декларираните размери), като това прекратяване не е било предмет на самостоятелно съдебно оспорване по реда на чл. 88, ал. 3 от АПК. С оглед на това съдебната жалба срещу потвърдената част на РА по ЗДДС е процесуално допустима и подлежи на разглеждане по същество.

Съгласно изискванията на чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът проверява служебно валидността и законосъобразността на ревизионния акт, включително дали е издаден от компетентен орган и в установената форма, както и спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Ревизионното производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22221023002794-020-001 от 11.05.2023 г., издадена от Р. К. Т. – началник на сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП Б., надлежно оправомощена със Заповед № З-ЦУ-869/03.05.2023 г. и Заповед № З-ЦУ-905/10.05.2023 г. на заместник-изпълнителния директор на НАП (издадени на основание чл. 12, ал. 6 от ДОПК) и Заповед № РД-01-379/04.05.2023 г. на директора на ТД на НАП С. (по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК). С Решение № Р-22221023002794-098-001 от 11.07.2023 г. на директора на ТД на НАП С. правомощията по възлагането са възложени на М. И. А. – главен инспектор по приходите, изпълняваща длъжността началник на сектор „Ревизии“ съгласно Заповед № ЗЦУ-1315/22.06.2023 г. на изпълнителния директор на НАП и оправомощена със Заповед № РД-01-672/11.07.2023 г. на директора на ТД на НАП С.. Срокът на ревизията е законосъобразно удължаван със Заповеди за изменение на ЗВР № Р-22221023002794-020-002 от 10.08.2023 г. и № Р-22221023002794-020-003 от 30.08.2023 г., издадени от компетентния орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК, като крайният срок за приключване е определен до 16.10.2023 г. Всички заповеди са редовно връчени по електронен път.

В законоустановения срок по чл. 117, ал. 1 от ДОПК ревизиращият екип в състав: Д. Б. М. (ръководител на ревизията) и Т. Р. Б. (главен инспектор по приходите) е изготвил Ревизионен доклад (РД) № Р-22221023002794-092-001 от 27.10.2023 г. Докладът е връчен електронно на 06.11.2023 г. Срещу него в срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК ревизираното дружество е подало писмено възражение с вх. № Р-22221023002794-ВЗР-001-И от 20.11.2023 г.

Оспореният Ревизионен акт № Р-22221023002794-091-001 от 24.11.2023 г. е издаден в срока по чл. 119, ал. 2 от ДОПК съвместно от органа, възложил ревизията (М. И. А.) и ръководителя на ревизията (Д. Б. М.). Актът е съставен в установената писмена електронна форма и е подписан с валидни квалифицирани електронни подписи от компетентните длъжностни лица, което се установява от представените електронни удостоверения. РА съдържа задължителните реквизити по чл. 120, ал. 1 от ДОПК и подробни фактически и правни мотиви, като съгласно чл. 120, ал. 2 от ДОПК ревизионният доклад е неразделна част от него. При провеждането на ревизията не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са ограничили правото на защита на задълженото лице или да съставляват самостоятелно основание за отмяна на акта. С оглед на това оспореният ревизионен акт е валиден административен акт.

От събраните по делото писмени доказателства, приетата административна преписка, неоспореното заключение на съдебно-счетоводната експертиза и приетите в съдебно заседание писмени доказателства се установява следната фактическа обстановка:

Основната икономическа дейност на „СТАНДАРТ КОНСТРУКШЪН“ ЕООД (с предишно наименование „СТАНДАРТ ПЕТРОЛИУМ БГ“ ЕООД) през процесния данъчен период м. 01.2020 г. е търговия на дребно с горива и смазочни материали. Дружеството е осъществявало дейността си в търговски обект – бензиностанция „А.“, находяща се в [населено място], [улица], ползвана въз основа на валиден договор за наем от 21.09.2017 г., сключен с наемодателя „ТРАНС ПИРИН“ ООД, ЕИК[ЕИК]. Обектът разполага с надлежно въведени в експлоатация и регистрирани фискални устройства с дистанционна връзка с НАП.

През данъчния период 01.01.2020 г. – 31.01.2020 г. жалбоподателят е упражнил право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 4 193,19 евро (равностойни на 8 201,16 лева) по две данъчни фактури, издадени от регистрираното по ЗДДС дружество „Био Пи Ди Ес Строй“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], както следва:

1. Фактура № [ЕГН] от 28.01.2020 г. с данъчна основа 17 136,56 евро (33 516,20 лева) и начислен ДДС в размер на 3 427,31 евро (6 703,24 лева), с предмет: плащане по Договор № BIOS 19123 от 08.11.2019 г. Към фактурата са представени:
- Договор № BIOS 19123/08.11.2019 г., сключен между „Стандарт Конструкшън“ ЕООД (възложител) и „Био Пи Ди Ес Строй“ ЕООД (изпълнител) с предмет: доставка на строителни материали и изпълнение на ремонтни и укрепителни СМР на обект Бензиностанция „А.“ – [населено място], [улица];
- Приложение от 08.11.2019 г. към договора, съдържащо детайлна количествено-стойностна спецификация на подлежащите на изпълнение дейности и материали, разпределени по 18 отделни позиции с посочени мерни единици, количества, единични цени и обща стойност без ДДС в размер на 33 516,20 лева (в т.ч. доставка и монтаж на метални профили двойно Т-10, Т-12, Т-16, Т-18, Т-20, Т-24; кутии 110/120, 120/120, 140/140; винкели 100/100; П-образни профили; подмяна на корозирали метални профили; усилване на корозирали профили с метални планки и заварки; изкоп, армиране и бетониране на фундаменти на съществуващи колони и удължаване на колони; доставка и монтаж на метална врата с каса и термопанели);
- Приемо-предавателен протокол от 28.01.2020 г., двустранно подписан и подпечатан от законните представители на възложителя и изпълнителя, в който детайлно са описани и приети без забележки изпълнените видове работи и вложени материали по същите 18 позиции на обща стойност 33 516,20 лева без ДДС.

2. Фактура № [ЕГН] от 31.01.2020 г. с данъчна основа 3 829,37 евро (7 489,60 лева) и начислен ДДС в размер на 765,87 евро (1 497,92 лева), с предмет: плащане по Договор № BIOS 19134 от 27.12.2019 г. Към фактурата са представени:
- Договор № BIOS 19134/27.12.2019 г., сключен между „Стандарт Конструкшън“ ЕООД (възложител) и „Био Пи Ди Ес Строй“ ЕООД (изпълнител) с предмет: доставка на материали и изпълнение на СМР на обект Бензиностанция „А.“ – [населено място], [улица];
- Приложение № 1 от 27.12.2019 г. към договора за изпълнение на външна шпакловка и боядисване на площ от 355,80 кв. м. при единична цена 21,05 лв./кв. м., на обща стойност 7

489,60 лева без ДДС;
- Приемо-предавателен протокол от 31.01.2020 г., подписан и подпечатан от двете страни, удостоверяващ пълното, точно и качествено приемане на извършените СМР – външна шпакловка и боядисване на 355,80 кв. м. на стойност 7 489,60 лева без ДДС (8 987,52 лева с включен ДДС).

В хода на ревизията на доставчика „Био Пи Ди Ес Строй“ ЕООД е извършена насрещна проверка, обективирана в Протокол № П-22221021174704-141-001/05.11.2023 г. Доставчикът е представил заверени копия на спорните фактури, двата договора, приложенията и приемо-предавателните протоколи, както и щатна ведомост за м. 01.2020 г. и счетоводни регистри на сметки 411/2 „Клиенти“, 430 „Вътрешни разчети“ и 498/10. Органите по приходите са констатирали, че по трудови правоотношения в дружеството-доставчик са били наети две лица (на длъжности „завеждащ административна служба“ и „координатор по безопасност“), като не са представени писмени договори за подизпълнение, първични документи за закупуване и складиране на материалите от предходни доставчици, както и пътни листи или товарителници за транспортирането им до [населено място]. Към преписката са приобщени материали от предходна данъчна ревизия на „Био Пи Ди Ес Строй“ ЕООД, приключила с РА № Р-22221721006765-091-001 от 19.09.2022 г., в която е прието, че дружеството не притежава необходимата материално-техническа база за извършване на строителни дейности. Въз основа на тези констатации ревизиращият екип е приел, че фактурираните доставки не са реално осъществени от посочения издател, поради което начисления ДДС е неправомерен и на основание чл. 68, ал. 1, т. 1, чл. 69, ал. 1, т. 1 и чл. 70, ал. 5 от ЗДДС е отказал правото на данъчен кредит.

От заключението на приетата по делото съдебно-счетоводна експертиза, изготвена от вещото лице Е. К. Т., което съдът кредитира изцяло като обективно, компетентно и обосновано, се установява, че:
1. Процесните две фактури са редовно отразени в счетоводството на доставчика „Био Пи Ди Ес Строй“ ЕООД по счетоводна сметка 411 „Клиенти“ срещу кредитиране на сметка 703 „Приходи от продажби на услуги“ и сметка 4532 „ДДС при продажбите“, като са включени в дневника за продажби и справката-декларация по ЗДДС на доставчика за м. 01.2020 г., а начисленият по тях ДДС в общ размер на 8 201,16 лв. (4 193,19 евро) е надлежно деклариран пред приходната администрация.
2. При получателя „СТАНДАРТ КОНСТРУКШЪН“ ЕООД фактурите са редовно заведени по дебита на сметка 602 „Разходи за външни услуги“ и сметка 4531 „ДДС при покупките“ срещу кредита на сметка 401 „Доставчици“, с последващо отнасяне по сметка 611 „Разходи за дейността“, като са включени в дневника за покупки и месечната справка-декларация по чл. 125 от ЗДДС за данъчен период м. 01.2020 г.
3. В счетоводството на жалбоподателя са налични всички първични и вторични счетоводни документи, договорите с подробните приложения и двустранно подписаните приемо-предавателни протоколи.
4. Задълженията по двете фактури са изцяло разплатени по банков път, за което са взети съответните счетоводни операции по дебита на сметка 401 срещу кредита на сметка 503/1 „Разплащателна сметка в лева“ (контировка № [ЕГН]/08.06.2020 г. за сумата от 40 219,44 лв. / 20 563,87 евро по фактура № [ЕГН] и контировка № [ЕГН]/08.06.2020 г. за сумата от 8 987,52 лв. / 4 595,25 евро по фактура № [ЕГН]).

В съдебното производство с молба от 14.10.2026 г. жалбоподателят представи и съдът прие, като

писмено доказателство официално банково извлечение от „УниКредит Булбанк“ АД, което по категоричен и безспорен начин удостоверява извършените банкови преводи от сметката на жалбоподателя по банковата сметка на доставчика „Био Пи Ди Ес Строй“ ЕООД на пълния размер на стойностите по фактурите ведно с начисления ДДС.

По приложението на материалния закон:
При така установената фактическа обстановка съдът намира, че оспореният ревизионен акт в обжалваната му част е постановен в противоречие с материалноправните разпоредби на ЗДДС и приложимото право на Европейския съюз.

Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки или услуги по облагаема доставка, когато те се използват за целите на извършваните от него облагаеми доставки. По силата на чл. 68, ал. 2 от ЗДДС правото на приспадане възниква, когато подлежащият на приспадане данък стане изискуем, а според чл. 71, т. 1 от ЗДДС лицето упражнява правото си, когато притежава данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на чл. 114 и чл. 115 от закона.

Материалноправната предпоставка за възникване на правото на приспадане е наличието на реално осъществена облагаема доставка по смисъла на чл. 6, ал. 1 (при стоки) или чл. 9, ал. 1 от ЗДДС (при услуги). Доставката на услуга е всяко извършване на услуга, като релевантното обстоятелство е фактическото престиране на договорения резултат и предаването му на получателя, който да го ползва в своята независима икономическа дейност. В тежест на получателя, черпещ благоприятни правни последици от претендирания данъчен кредит, е да установи с допустимите от закона доказателствени средства настъпването на данъчното събитие – изпълнението и приемането на доставките.

В разглеждания случай от съвкупния анализ на представените писмени доказателства и експертното заключение се установява по несъмнен начин осъществяването на процесните доставки. Страните са сключили писмени договори за изработка и строително-монтажни работи, към които са съставени конкретни приложения с подробно индивидуализирани видове СМР, физически обеми, мерни единици, единични и общи цени. Предаването и приемането на резултата от СМР и вложените укрепителни материали е надлежно удостоверено с двустранни приемо-предавателни протоколи, подписани без възражения. Договорените работи са пряко свързани с укрепването, ремонта и поддържането на търговския обект – бензиностанция „А.“ в [населено място], в който жалбоподателят реално извършва основната си облагаема дейност по продажба на горива и смазочни материали. Наличието на извършените СМР и вложените материали в обекта не е опровергано от органите по приходите, нито са събрани доказателства, че тези дейности са били извършени от друг изпълнител или преди сключването на договорите.

Основният мотив на органите по приходите за отказ на данъчния кредит е сведен до липсата на доказан собствен кадрови и технически потенциал на доставчика „Био Пи Ди Ес Строй“ ЕООД, както и непредставянето от негова страна на първични документи за

произхода и транспорта на вложените материали. Този извод е изцяло незаконосъобразен и влиза в директен конфликт с установената съдебна практика на Върховния административен съд и Съда на Европейския съюз.

В съответствие с практиката на СЕС по съединени дела C-80/11 и C-142/11 (Mahagйben Kft и Рйter D.), дело C-324/11 (Gбbor T.), дело C-18/13 (М. П.) и дело C-642/11 (Stroy trans), както и трайната практика на ВАС (напр. Решение № 13918/24.10.2013 г. по адм. д. № 4779/2013 г., Решение № 6890/08.06.2021 г. по адм. д. № 52/2021 г., Решение № 7447/21.06.2021 г. по адм. д. № 3553/2021 г., Решение № 11628/18.11.2025 г. по адм. д. № 8820/2025 г., Решение № 4844/04.05.2026 г. по адм. д. № 2174/2026 г. и Решение № 6964/23.06.2026 г. по адм. д. № 4908/2026 г.), Директива 2006/112/ЕО и принципът на данъчен неутралитет не допускат данъчният орган да откаже на данъчнозадължено лице правото на приспадане на данъчен кредит поради това, че издателят на фактурата не разполага с наети работници, необходима техника или активи, не е декларирал или внесъл данъка, или не представя документи за предходни доставки, освен ако въз основа на обективни данни приходната администрация не докаже, че получателят е знаел или е трябвало да знае, че сделката е част от данъчна измама.

Съдът на ЕС изрично постановява, че приходната администрация не може да изисква от получателя по доставката да проверява дали неговият доставчик разполага с необходимия персонал, материална база или превозни средства, дали води редовна счетоводна отчетност или изпълнява своите данъчни задължения, тъй като подобни изисквания представляват недопустимо прехвърляне на контролните функции на държавата върху стопанските субекти. Неизпълнението на трудовото или данъчното законодателство от страна на прекия доставчик или неустановяването на негови предходни доставчици по веригата не съставлява основание за лишаване на добросъвестния получател от право на данъчен кредит.

В тежест на органите по приходите при условията на пълно доказване по чл. 170, ал. 1 от АПК във връзка с § 2 от ДР на ДОПК е било да установят конкретни обективни обстоятелства, сочещи на данъчна измама или злоупотреба с право, както и знание или съучастие на жалбоподателя в такава измама. Т. доказване в административното и в съдебното производство изобщо не е проведено. В ревизионния акт липсват каквито и да било фактически данни, че ревизираното дружество е действало недобросъвестно или е участвало в схема за данъчно отклонение. Напротив, събраните доказателства сочат, че сделките са икономически обосновани, извършени са във връзка с поддръжката на реално функциониращ търговски обект и са довели до постигане на предвидения стопански резултат.

Неоснователен е и доводът на приходния орган, че приемо-предавателните протоколи са подписани в [населено място], докато обектът се намира в [населено място]. Мястото на подписване на частноправните документи отразява седалището и адреса на управление на търговските дружества и не дискредитира по никакъв начин констатациите за извършените работи на обекта, посочен изрично в договорите, приложенията и самите протоколи.

От изключително значение за реалността на доставките е и обстоятелството, че всички фактурирани суми са изцяло заплатени по банков път чрез официални платежни нареждания и извлечения от търговска банка. Макар плащането да не е елемент от фактическия състав на чл. 25 от ЗДДС за възникване на данъчното събитие при извършени услуги или предадени стоки, реалното превеждане на паричните средства по банковата сметка на доставчика представлява категорична индиция за действителността на възмездните търговски отношения и оборва всякакви предположения за привиден или симулативен характер на сделките.

С оглед на горното ревизираният субект е изпълнил всички кумулативни законови предпоставки за възникване и упражняване на правото на данъчен кредит по чл. 68, ал. 1, т. 1, чл. 69, ал. 1, т. 1 и чл. 71, т. 1 от ЗДДС, като не са налице отрицателните предпоставки по чл. 70 от ЗДДС. Начисляването на данъка от доставчика е било законосъобразно и на основание чл. 86 от ЗДДС, поради което приложението на чл. 70, ал. 5 от ЗДДС от органите по приходите се явява незаконосъобразно.

С оглед материалната незаконосъобразност на главното задължение по ЗДДС отпада и акцесорното задължение за лихви за забава, начислено на основание чл. 175, ал. 1 от ДОПК.

По изложените съображения оспореният ревизионен акт в обжалваната му част за непризнат данъчен кредит по ЗДДС за данъчен период 01.01.2020 г. – 31.01.2020 г. в размер на 4 193,19 евро главница и 1 689,64 евро прилежащи лихви следва да бъде отменен изцяло като незаконосъобразен.

По разноските:
При този изход на спора и на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК жалбоподателят има право на присъждане на направените по делото разноски съобразно уважената част на жалбата. От представения по делото списък на разноските по чл. 80 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК и приложените доказателства за реалното им извършване се установява, че „СТАНДАРТ КОНСТРУКШЪН“ ЕООД е направило действителни разноски в общ размер на 875,56 евро, включващи: държавна такса за образуване на делото в размер на 25,56 евро (равностойни на 50,00 лева), депозит за възнаграждение на вещото лице по съдебно-счетоводната експертиза в размер на 250,00 евро и заплатено в брой/по сметка адвокатско възнаграждение в размер на 600,00 евро съгласно договор за правна защита и съдействие.

Размерът на заплатеното адвокатско възнаграждение съответства на фактическата и правна сложност на делото и не е прекомерен. Поради това ответната Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С. следва да бъде осъдена да заплати на жалбоподателя разноски по делото в пълен размер на сумата от 875,56 евро.

Мотивиран от горното и на основание чл. 160, ал. 1 и чл. 161, ал. 1 от ДОПК, Административен съд София-град, Трето отделение, 60-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на „СТАНДАРТ КОНСТРУКШЪН“ ЕООД (с предишно наименование „СТАНДАРТ ПЕТРОЛИУМ БГ“ ЕООД), ЕИК[ЕИК], Ревизионен акт № Р-22221023002794-091-001 от 24.11.2023 г., издаден съвместно от М. И. А. – главен инспектор по приходите (орган, възложил ревизията) и Д. Б. М. – главен инспектор по приходите (ръководител на ревизията) при ТД на НАП Б., в потвърдената с Решение № 195 от 12.02.2024 г. на Директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С. част, с която на дружеството са установени допълнителни задължения по Закона за данък върху добавената стойност за данъчен период 01.01.2020 г. – 31.01.2020 г. в размер на **4 193,19 евро (равностойни на 8 201,16 лева)** главница, произтичаща от отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактури № [ЕГН]/28.01.2020 г. и № [ЕГН]/31.01.2020 г., издадени от „Био Пи Ди Ес Строй“ ЕООД, ведно с прилежащи законни лихви за забава в размер на **1 689,64 евро (равностойни на 3 304,64 лева)**.

ОСЪЖДА Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С. при Централно управление на Националната агенция за приходите да заплати от бюджета си в полза на „СТАНДАРТ КОНСТРУКШЪН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район Т., [улица], ет. 6, ап. 19, сумата в размер на **875,56 евро (осемстотин седемдесет и пет евро и петдесет и шест евроцента)**, представляваща направени по делото съдебни разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република Б. в 14-дневен срок от съобщаването му на страните чрез връчване на препис.

СЪДИЯ: